

Azt akarja, minden úton az ő barmait tereljék, a kompok az ő gabonáját szállítsák és a kőrifák alatt új város épüljön az ő népének...

A ház, Vaszilije háza, rombadől... Semmi se maradjon belőle... a madár csak énekeljen, az ő madara az, dalában minden kívánsága benne van... Fiatal lágyhangú asszonyok, erős csipőjüek, akik alkonyatkor friss vizet hoznak a forrásból.

Atyim új cigarettára gyujtva folytatta vándorlását a bükkök és hársak, csillagok és felhők alatt, kocsmától kocsmáig vándorolt, a gazdagság, földek és kenyér után hajszolva magát, hogy önnálló legyen és megszabaduljon anyja szemrehányásaitól, Vaszilije emlékeitől. Hogy gazda legyen végre és ne jövevény; módos gazda, ne csak fia Lukának, a szolgálégénynek. Első akart lenni a faluban, Gyorgyenak kiadni az apai juszt, Vukasint iskoláztatni, nagy embert nevelni belőle, hadd ismerje meg esztét és hírét egész Szerbia!

Akkoriban ismerkedett meg a jagodina-i kocsmában Bogoszávlyevics Ádámmal, aki több újságot és tudós könyvet ismert a tanítónál és szebben tudott beszélni mint az öreg szerzetes. Atyim és Ádám barátok lettek. A jövő őszön Atyim már otthon maradt. Újságokat hozatott, könyveket olvasott, beszédeket tartott a parasztoknak, szidta a tisztviselőket és lehordta a minisztereket. Lázított, igazságot és szabadságot követelt a népnek. Bíróvá választották, később képviselő lett. Öblös hangja úgy harsógott az országgyűléseken, hogy meghallotta egész Szerbia!

Összerázkódott! Mire vittem és mivé leszek ezen a gonosz éjszakán mikor idegen fattyú születik a házamban?!

Áll az ablaknál és figyeli a sárgás fényfoltot ami Szimka szobájából világít ide... Feszülten figyeli a szél zúgását a kőrifák felől. Most utolérte a büntetés. Az ő hibájából sok gyermek maradt apa nélkül. Most bűnhődnie kell...

(Ford. D. M.)

Konyovics Milán

Kocsisok (olaj)